

Ons krantje

Nr. 152— maart 2019, april 2019, mei 2019

Driemaandelijke uitgave
vzw Internationale Medische Hulp aan het Kind

Afgiftekantoor 2099 Antwerpen x / P2A8581

Beste lezers,

Over enkele dagen, meer bepaald op zondag 28 april, houden we onze 43ste Algemene Vergadering. Meestal zijn er ongeveer vijftig leden aanwezig of vertegenwoordigd. Dit is relatief gering in vergelijking met een paar duizend sympathisanten en honderden trouwe donateurs, die jaarlijks onze projecten en peterschappen in een tiental landen ondersteunen.

Ik zou graag willen dat we een inspanning doen om in groten getale aanwezig te zijn. Ten eerste omdat de omgeving van het Don Bosco Onderwijscentrum in Oud-Heverlee mooi, groen en bevorderlijk is voor ontmoetingen tussen de leden van onze A.M.I.E.-familie. Ook moeten er drie beheerders verkozen worden. We zijn nog steeds op zoek naar nieuwe kandidaten die zich geleidelijk aan willen inwerken in de groep van comitéverantwoordelijken en onze kleine groep van beheerders. Tenslotte krijgen we de kans luisteren naar een 'grote meneer', een groot diplomaat, die bijzonder goed op de hoogte is van de Noord-Zuid-relaties en oud-ambassadeur is van België in Congo. Zonder twijfel zullen de recente gebeurtenissen naar aanleiding van de verkiezingen in onze voormalige kolonie, bij de heer M. Frank De Coninck tot enkele beschouwingen geleid hebben. Bovendien is deze grootmaarschalk aan het Belgisch hof voorzitter van Caritas International in België en actief lid in de schoot van de Koning Boudewijnstichting. Ook op dat gebied kan hij ons deelgenoot maken met zijn visie omtrent humanitaire hulp en ons ook uitleggen hoe we de toekomst van een vereniging als de onze kunnen zien.

AMIE caal

Dit nummer van "Ons Krantje" is voor een groot deel gewijd aan de peterschappen. U bent vertrouwd met onze grote en kleine projecten die jaar na jaar doorgaan en pas stoppen wanneer hun doel gerealiseerd is. Maar we voorzien ook in de mogelijkheid om peter/meter te worden van een of meerdere kinderen in een ver land.

Voor hen is onze financiële maar ook onze morele steun onontbeerlijk om studies aan te vangen en voort te kunnen zetten. Kinderen en jongeren die door onze vrijwilligers ter plaatse werden geselecteerd, zijn

allemaal zeer verdienstelijk en behalen mooie examenresultaten. Maar vooral tonen ze, ondanks grote moeilijkheden in hun dagelijks leven, de bereidheid om te leren. Bovenop het schoollopen oefenen ze een baantje uit om hun ouders toe te laten het gezin eten te geven. Sommigen moeten bovendien elke dag een lange weg naar school afleggen om er les te volgen. Voor velen geldt bovendien dat ze thuis hun jongere broers en zussen een handje moeten toesteken.

Afhankelijk van uw middelen kunt u kiezen voor een peterschap van een kind in de lagere school of een adolescent in het middelbaar of hoger onderwijs. Wie zich niet meer dan één jaar kan/wil engageren zijn er de groepspeterschappen (school, klas, weeshuis...enz.). Weet dat elk geholpen kind ook een gered kind is: het gaat naar school gaan, zal indien nodig de nodige zorg ontvangen, zal een diploma behalen en werk vinden in eigen land. Omdat de steun aan een kind de ouders toelaat de schoolkosten te verdelen, kunnen ze elk van hun andere kinderen de kans geven om school te lopen.

Tenslotte, vergeet niet dat A.M.I.E. nu bijna 40 jaar lang het ingezameld geld integraal aan de kinderen overmaakt. Dit is mogelijk omdat we geen structurele onkosten hebben, ook geen salaris moeten uitbetalen en er geen onkostennota's worden binnengebracht zelfs niet door de verantwoordelijken die regelmatig ter plaatse nagaan of uw giften goed worden besteed. Dit is wat we noemen "vrijwilliger zijn"!

Ik kijk ernaar uit u eind april te mogen ontmoeten op onze Algemene Vergadering waarop u mij alle vragen kunt stellen die u maar wilt.

AMIE-caal

Xavier Votron, voorzitter

Colofon

Verantw. Uitgever:

Mark Bolsens
August Vermeylenlaan 14
2050 Antwerpen
Tel. 0486/526.188
Mark.bolsens@telenet.be

Editoriaal:

Xavier Votron

Raad van Bestuur:

Xavier Votron, Stefaan De Bondt, Christian Vandeplass, Mark Bolsens, Françoise Cauwe, Joke Jaspers, Diane Nadalini

Met dank aan:

Rob Tas, Thérèse-Marie de Fays-Flipot, Elisabeth Carton de Tournai, Janine Clapuyt-Van Rossum, Marleen Lanckman en onze buitenlandse correspondenten van onze partners

Drukkerij:

Halewijn NV
www.halewijn.info
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
tel. 03/210.08.11

A.M.I.E. (Internationale Medische Hulp aan het Kind) is een tweetalige Belgische vereniging zonder winstoogmerk, waarvan alle leden, bestuurders en verantwoordelijken zich belangloos inzetten voor het welzijn van kansarme kinderen in landen van ontwikkeling.

A.M.I.E.

- is een beweging van universele broederlijkheid
- probeert hulp te bieden aan de minstbedeelden, vooral de kinderen;
- werkt als humanitaire organisatie geruisloos maar snel en doeltreffend in de armste landen met hulpverleners van ter plaatse;
- wordt door geen enkele drukingsgroep, regime of staat beïnvloed;
- geeft als organisatie de voorkeur aan concrete hulp aan concrete personen.

Amie-reis rond de wereld ...

Akwaaba Asuadei was de voorbije maand een aantal dagen te gast in de kleuter en lagere school De Parel in Lichtaart. Daar maakten ze samen met de kinderen een reis naar Ghana. Door allerlei kleding en spullen van Ghana maakten ze kennis met de leefwereld van hun lotgenootjes. De kinderen gaan alvast stappen om te helpen bij de bouw van de toiletten in het gastenhuis.

Terwijl onze scholen nog een trimester voor de boeg hebben, is het in de Filipijnen reeds einde-schooljaar. Dat wordt traditiegetrouw gevierd met een mooi feest. Alle jongeren—zelfs in de krottenwijken—trekken hun beste kleren aan—vaak veel te groot—en dansen en zingen voor ouders en genodigden. Alvast heel leuk om mee te maken ...

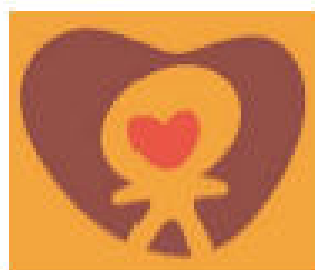
Ook onze Peru-verantwoordelijke Frans Parren is weer vertrokken naar EL Carmen. Hij gaat er samen met de vrijwilligers ter plaatse het boeiende gemeenschapsleven ervaren. "In Peru is vrijwilligerswerk niet zo voor de hand liggend maar in El Carmen zijn er heel wat mensen die -geïnspireerd door pater Frans Brouns- zich enthousiast inzetten voor de plaatselijke gemeenschap. Zo zetten dames zich in voor de 18 bibliotheekjes en verpleegsters bezoeken zieken en bejaarden. Anderen helpen in de muziekschool of de parochieraad. Heel boeiend te mogen meewerken.", aldus Frans. Prettige inleefervaring gewenst!

En ook in Brazilië blijft men niet bij de pakken zitten. De voorgevel van ons gebouw waar we de straatkinderen opvangen had nood aan een frisse opknappbeurt. Ook hier deden AMIE en SOS Abandonados hun duitje in het zakje.

Dankzij enkele weldoeners uit België konden een heel pak tandenborstels en tandpasta opgestuurd worden naar een school in Cebu, Filipijnen. Producten die vrij duur zijn, maar zeker onmisbaar. De dynamische directrice schoot onmiddellijk in actie, en leerde kinderen hoe ze hun tanden moesten poetsen. Dankjewel, zowel de weldoeners als de ploeg in de Filipijnen!

INTERNATIONALE MEDISCHE HULP AAN HET KIND

AMIE - Belgische afdeling, v.z.w.
Sociale Zetel : Diestseweg 95- 2440 GEEL
<http://www.amie-be.org>
RPR Turnhout : 0420127289

Uitnodiging voor de Algemene Vergadering van A.M.I.E., 28 april 2019

Geel, 27/02/2019

Beste leden,

Graag nodigen wij u uit voor de 43ste Algemene Vergadering, die zal plaats hebben op zondag 28 april 2019 om 14u in het Vormings- en Animatiecentrum Don Bosco, Don Boscolaan 15, 3050 Oud-Heverlee.

Ook sympathisanten van A.M.I.E. zijn welkom op deze Algemene Vergadering.

Agenda :

- verwelkoming door de voorzitter
- de jaarrekening 2018 : toelichting en goedkeuring ⁽¹⁾
- het budget 2019 : toelichting en goedkeuring ⁽¹⁾
- kwijting aan de bestuurders voor hun beheer in 2018
- einde bestuursmandaat van Francisca Cauwe, Mark Bolsens en Stefaan De Bondt
- verkiezing/herverkiezing van bestuurders ⁽²⁾. Francisca Cauwe, Mark Bolsens en Stefaan De Bondt stellen zich opnieuw kandidaat
- toespraak door Dhr. Frank De Coninck, voormalig ambassadeur en Grootmaarschalk van het Hof, voorzitter van Caritas International België, over de Koning Boudewijn Stichting en over de Noord-Zuid relatie, in het bijzonder tussen België en Congo

(1) Als u deze informatie graag reeds vooraf toegestuurd krijgt, kan u dat per mail aan Stefaan De Bondt laten weten (stefaandebondt@telenet.be).

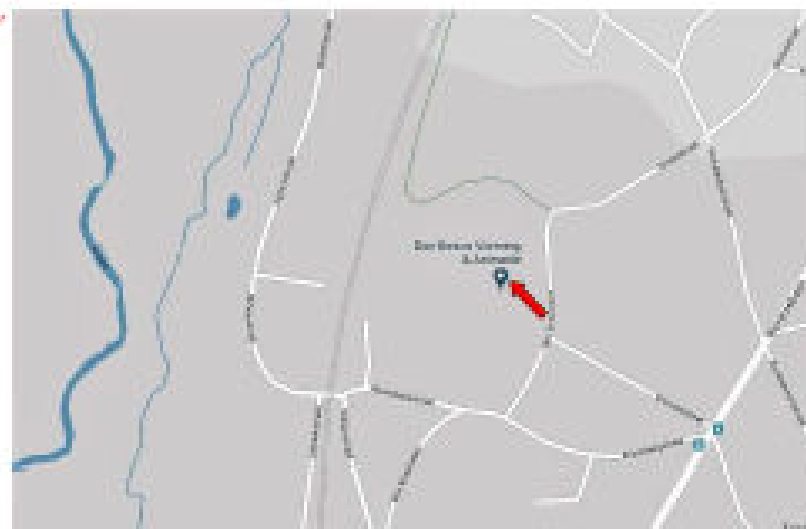
(2) De kandidaatstelling van een effectief lid voor het mandaat van bestuurder moet, ten laatste op 2 april 2019, ter attentie van de Voorzitter toekomen op de Sociale Zetel van AMIE. Deze moet vergezeld zijn van een schriftelijke motivatie.

We hopen van harte u te mogen verwelkomen of anders te mogen rekenen op een volmacht.

Omwille van de praktische organisatie zouden we het zeer op prijs stellen mocht u vooraf uw aanwezigheid willen bevestigen aan Rob Tas, Diestseweg 95, 2440 Geel (tel. 014/720028, roberttas@hotmail.com).

Namens de Raad van Bestuur

Xavier Votron, voorzitter

Getuigenis van mevr. Nadine Humblet, meter van Richenel.

« Een levensdroom, zo eenvoudig, zo levendig als onze mooie vereniging A.M.I.E. Vertrekkend van een idee, en veel enthousiasme. Een idee dat de wind in de zeilen kreeg en ons bracht waar we vandaag staan. Steeds in broederlijkheid en verbondenheid met de kinderen overal ter wereld. De toekomst lacht ons mooi»

Vrij vertaald naar Thérèse-Marie Flipot-De Fays

Willen jullie ook een jongere uit Haiti de kans geven om zo'n ervaring mee te maken? Neem dan contact op met Diane Nadalini (contactgegevens: zie achteraan het krantje, comité 03). En hopelijk wordt een prachtige nieuwe boom gepland in het steeds grotere AMIE-bos. Dankjewel.

Ik begon 16 jaar geleden met deze sponsoring. Een jonge met een klare kijk, broers en zussen, en een dappere moeder die er alleen voor stond. Uit de fiche die ik kreeg vermoedde ik dat zijn voornaam Richenel was, omdat ook al zijn broers en zussen Joseph werden genoemd ...

Regelmatig ontving ik schoolrapporten, en ze waren steeds briljant. Er was ook tweemaandelijks een klein briefje, met niet al te veel nieuws. Maar steevast met het feit dat hij voor me zou bidden.

Tot hij vertelde dat zijn moeder gestorven was ...

Een tijdje later zijn ook alle contacten verbroken, we wisten niet meer waar hij was, de sponsoring werd een tijdje gestopt. Ik was ontgoocheld, teleurgesteld ... Richenel was weg.

Tot een dag waarop ik een grote envelop in mijn brievenbus vond, met een lange brief van Richenel en één van zijn zussen. Daarin schreef Richenel zijn verlangen om priester te worden, en de zus beaamde zijn roeping.

Vooraleer ik tijd had om zelf te antwoorden, kwam er die verschrikkelijke aardbeving. De hoop op het opnieuw in contact komen met mijn peetkind verdween ...

Tot Facebook het wonder werd ...

Richenel had me via mijn dochter gevonden op facebook.

Het contact werd vernieuwd, en Richenel vertelde me dat hij opnieuw student was. De opleiding tot het priesterschap had hij gestopt, omdat hij het niet zo kon vinden met zijn professoren.

Richenel is echt glad van tong, en dat is duidelijk te merken in zijn brieven ...

Het sponsorschap werd hervat omdat ik Richenel en zijn zus echt wil helpen bij hun studies. Ze leven beide - in feite met 3, want ook een andere zus woont nog bij hen - in Port-au-Prince.

Met af en toe wat klusjes en kleine werkjes behelpen ze zich.

We praten regelmatig met elkaar, en hun moed en enthousiasme doet ons veel deugd.

Op een dag hopen we elkaar te ontmoeten

petekind schrijven elkaar een brief ...

Goededag,

graag wil ik me richten tot alle weldoeners en AMIE, die zoveel steun geven aan kinderen uit andere delen van de wereld, en zeer zeker in Haïti.

Ik, Richenel Joseph, ben één van hen. Dank voor uw vrijgevigheid, ergens aan de andere kant van de wereld. Ik ben geboren zonder mijn vader te hebben gekend en mijn moeder stierf in 2004.

Als het leven me vandaag toelacht, dan ben ik het aan mijn moeder verschuldigd. Zij vocht om ons op te voeden (6 kinderen). Tot zuster Margareth Ligondé sfa (Franciscanesse)) ons kwam helpen. Ze kon het niet alleen. Maar gelukkig waren er andere mensen met een groot hart. Ze vertelde over 'AMIE' en hun studiebeurzen. En zo kwam ik in contact mijn lieve meter Nadine Humblet. Het begin van een nieuw leven, met studie, en verder bouwen aan mijn persoonlijkheid.

Het leven is een kostbaar geschenk en een geschenk van onschatbare waarde. Leven voor mij is "hopen op het beste in het slechtste". En geloof dat het geluk creëert.

Het begon allemaal in 2001, toen ik de eerste foto van de familie van mijn peettante ontving. Ik was toen 12 jaar oud. En de correspondentie kwam op gang: bemoedigende berichten, vooral foto's van familiefeesten met Kerstmis en Pasen. Het was heel belangrijk voor mij om te weten dat er mensen, buiten de eigen familie, die ook om me gaven. Het stimuleerde me, ik was vastbesloten om ervoor te gaan, en begon ook te dromen. Dat ontketende een roeping, en de wil om priester te worden. In 2006, op het einde van mijn lagere school, werd ik uitgenodigd in het 'kleine seminarie' om daar het middelbaar onderwijs te volgen, en ook de voorbereidingen om later naar het klooster te gaan. Alles liep goed, tot mijn 18de jaar in 2007, toen ik uit Béraud vertrok en het sponorschap stopte. Ik had geen nieuws meer van mijn peetouders, en ook het studiegeld stopte

Het waren moeilijke jaren, en in 2010, op het einde van mijn middelbaar was er ook nog die aardbeving in Haït. Ik was intussen een andere weg ingeslagen, en door die aardbeving was ook de verdere studie gestopt.

In 2012 mocht ik gaan inwonen bij een kennis van zuster Margareth, en die gaf me werk op haar school. Ik werkte er 3,5 jaar als haar hulpje-doet-alles. Zo verdiende ik wat geld, en kon ik starten met mijn ingenieursopleiding.

Tot ik heel toevallig, na 8 jaar, in 2015 terug contact kreeg met mijn sponsor-meter Nadine. Zij bekostigt nu mijn laatste studie jaren. Ik moest ook mijn eigen appartement gaan huren. Maar droom er nu voor om mijn licentiaatsdiploma te behalen.

Ik ben vastberaden om er helemaal voor te gaan. Ik wil m'n talenten echt gebruiken om ze ten dienste van mijn familie en mensen rondom mij te helpen. Ik voel het als een plicht aan. Ik moet wat ik zelf heb gekregen teruggeven.

Deze getuigenis is er voor alle kinderen die na mij ook de kans zullen hebben om te studeren. Neem de kansen, en ga ervoor! Gebruik je talenten ook om aan anderen te geven wat je zelf gekregen hebt. Behoud je lach en optimisme. Besef dat het niet altijd gemakkelijk zal zijn. De weg is lang, maar ga ervoor en werk hard.

Geloof in vrede, liefde en deel wat je hebt.

Richenel Joseph

'Yes you can' werd 'Yes we did'

In ons vorig krantje las je het verhaal hoe het allemaal begon met Ronald Van der straten en zijn petekind En-En in Cebu ... Deze keer leest U het verhaal hoe het verder ging, hun ontmoeting bij het behalen van het diploma.

Ticketten zijn besteld . Hopelijk kunnen we bij Enen haar graduatie feest bij zijn want het Filippijnse onderwijs blijft haar frivole reputatie meer dan eer aan doen . De datum wordt tot de week voor vertrek geregeld veranderd . Maar vliegmaatschappijen werken op een andere manier , versta minder flexibel (hahaha)

Samen met Eddy en Rudi krijgt Enen ook een gouden ring versierd met het embleem van de universiteit van ons als beloning. Het zal haar de dag voor de graduatie op feestelijke wijze door de rector overhandigd worden . Dit gevolgd door een banket . Enen , haar familie en enkele sponsors zullen ook aanwezig zijn .

In de weken voor vertrek koop ik nog heel wat geschenken , zowel voor Enen als voor al de andere sponsorkinderen die we er tegelijk zullen bezoeken en ontmoeten . Kleding , schoolgerief , juweeltjes , schoenen , ons Belgisch kroonjuweel chocolade ,....

Mijn inmiddels 90 jarige moeder wil haar ook een familiejuweeltje cadeau doen , een gouden armbandje dat ze zelf meer dan 50 jaar aan haar pols heeft gedragen . Dan is dit na haar dood tenminste goed terecht gekomen is haar redenering en wie ben ik om haar tegen te spreken ...

Enen vraagt me bestendig wanneer ik op Cebu Airport zal toekomen want ze wil me samen met haar familie plechtig en feestelijk ontvangen . Ik blijf vaag met het antwoord , misschien een raar voor gevoel ...?

Op 14 oktober vroeg genoeg uit bed om eerst onze burgerplicht te vervullen . Ook niet te vroeg naar het kiesbureau gaan want ze moesten eens een ondervoorzitter te kort komen en me ter plaatse binnen houden om de eed te zweren

Gelukkig ging daar alles vlot .

Eddy zijn echtgenote bracht ons naar de luchthaven . Vlot verkeer op de E19 , waar gaan we dat schrijven . Inchecken bij Emirates . Even vlot als het verkeer . Beiden hebben we een koffer met ongeveer 15 kg aan persoonlijke spullen . Maar daarbovenop nog eens 8 extra rugzakjes met 30 kg extra bagage . De vriendelijke juffrouw aan de balie vroeg of we emigreerden;

Op de luchthaven ontmoeten we ook Staf en Diane (ook gulle sponsors van Paniniwala) .

In hun jeugdige jaren was de taal van Moliere nog de tweede taal . Engels is pas veel later met de Beatles zich als wereldtaal gaan manifesteren . We hadden daarom beloofd hen wat bij te staan met huidige transporttaal .

Alles verliep nog steeds heel vlot , te vlot?

Ja hoor , om 3 u werd de vlucht met een uur vertraging aangekondigd . Gevolgd door nog een uur vertraging , gevolgd , juist U hebt het geraden door een afgelasting van de vlucht vanwege technische problemen . Bagage terug gaan halen (een volle kar met al die rugzakjes) en daarna met bus naar het Vandervalk hotel gebracht . Als Enen al gans haar leven in een hutje kan wonen , wie zijn wij dan om te gaan zagen en klagen Bovendien konden we dan al de eerste verkiezingsuitslagen volgen .

De dag erna terug inchecken (is voor ons al routine geworden) Oh ja , opnieuw met 8 extra rugzakjes .

Deze keer een vlekkeloos opstijgen . Byebye Belgium , Enen here we come

Oh ja , ook de confectievluchten zijn gewijzigd . Vanuit Dubai , niet meer rechtstreeks naar Cebu maar nu eerst 6 u wachten in Dubai , dan vlucht naar Manilla , om vervolgens met Philippines Airlines 5 uur later eindelijk naar Cebu te vliegen . Op de luchthaven van Dubai ga ik een babbel maken met verantwoordelijke van Emirates zodat ze toch kunnen bewijzen dat ze de beste vliegmaatschappij ter wereld is . Ik heb hen gezegd dat ik als freelance journalist voor Paniniwala gazet artikels schrijf Tien minuten later zakten we weg in de zachte lederen zetels van de business lounge .

De meest exquise gerechtes , champagne a vononté , schoenen poetsers , kranten , douches met zachte badhanddoeken en badmantels , gratis massage , ohhhhhh is het al tijd om terug in te checken

Inmiddels had ik Enen al verwittigd dat ze het ontvangstcomité een extra dagje vrijaf kon geven .

Ook tijdens het vliegen spant Emirates zich meer dan extra in om het ons naar onze zin te maken .

Manilla Airport , immigratie passeren ... Welcome Phillipines sir ...

Opnieuw onze uitgebreide verhuis , ik bedoel bagage ophalen . Met de bus twintig minuten naar de Domestic Airport . Opnieuw inchecken en dan 5 uur wachten . Erg ? Neen hoor want dit gaf meer dan de gelegenheid om extra kennis te maken met Staf en Diane .

Laatste vlucht van onze trip , een dikke 2 uur nog

Cebu airport , heel vlot hier vermits het een binnenlandse vlucht was . Opnieuw al onze bagage oppikken . Telkens het aantal rugzakjes goed tellen ...

We stappen de luchthaven uit naar de taxi die Paniniwala heeft voorzien en worden daar opgewacht door een heel ontvangstcomité . Enen , haar ganse familie , enkele andere sponsorkinderen met groot spandoek WELCOME CEBU

Ik kan Enen de eerste keer in mijn armen nemen . Bij haar gelukkige traantjes ... en bij mij ... vertel het niet verder toch ook zoiets als een krop in de keel . Ook haar mama eindigt in mijn armen " thank you so much sir Ronald " ...

In het hotel aangekomen heel snel al onze bagage naar de kamer laten brengen . De " bellboy heeft al gemakkelijkere momenten gekend . Voor we gaan slapen nog snel een klein hapje eten en de eerste echte gesprekken met Enen .

Tegen middernacht liggen we allen onder de wol (ik bedoel onder de airconditioning) en 5 uurtjes later moeten we er al terug uit want Enen haar diploma uitreiking begint al om 7 uur en het transport neemt nog meer dan een uur in beslag !

Slaapdronken worden we door onze wekker wakker geschud . De twee vorige nachten amper geslapen want onderweg (luchthavens - vliegtuigen) en nu midden in de nacht moeten we er al terug uit . Het is half vijf Amper 4 uur geslapen . Enen , je moet echt wel heel speciaal zijn om ons op dit onmogelijk uur te doen opstaan . Maar het is je vergeven want zelf ben je al vertrokken naar de grote stad om tijdig op je graduatie feest te zijn .

Tanden poetsen , douchen en mooie kleren aan ; een kostuumvest en een vlinderdas bij meer dan 30 graden C.

Het restaurant is nog gesloten dus aan de receptie krijgen we een doos mee met wat eetbaars (boterham , confituur en een banaan) Vooral het flesje water kan nog van pas komen met deze hitte . Ook de familie van Enen is paraat . Ze hebben met zijn allen op 1 kamer overnacht .

Iedereen busje in op weg naar de grote sporthal waar het feest zal plaats vinden . Het is ongeveer een uur rijden . Onderweg maakt de nacht plaats voor een opkomende zon .

Aan de sporthal aangekomen is het al drummen . We zien tientallen jonge studenten in universiteitstoga die de juiste rijen aan het zoeken zijn om in formatie de sporthal te betreden .

Ondanks haar kleine gestalte vinden we ons Enen nogal vlug terug . Haar studiegenoten kijken heel verwonderd naar ons ; wat een rare mensen die een halve wereldbol gereisd hebben om hier dit mee te maken . Enen is fier om ons aan hen voor te stellen .

We worden aangesproken door Ma Chona , directrice van school waar Enen als kind nog heeft gestudeerd en tijdens haar opleiding nu stage heeft gelopen . Ma Chona is heel blij ons te ontmoeten en begeleid ons naar onze plaatsen in de sporthal . Normaal wordt hier basketbal gespeeld voor enkele duizenden toeschouwers

Ik zie een bloemenverkoper en besluit om een mooie tuil te kopen om onze kampioen na haar wedstrijd letterlijk " in de bloemetjes " te zetten .

Wanneer alle toeschouwers plaats hebben genomen komen de afstuderenden plechtig binnen gestapt begeleid door marsmuziek (life gespeeld) .

Zij nemen plaats op het binnenplein .

Even stilte die opnieuw onderbroken wordt door marsmuziek . Een afvaardiging van luchtmacht , zeemacht en landmacht komt met de nationale vlag binnen gemarcheerd . De vlag wordt plechtig naar het podium gebracht . Iedereen recht en met de hand op het hart wordt de nationale hymne luidkeels door iedereen meegezongen . Wij kennen dat in België ook maar dan moeten onze Rode Duivels minstens derde geworden zijn op de wereldbeker voetbal anders komen wij niet recht .

Het podium wordt dan gevuld door een zeer uitgebreid kerkkoor . De militaire fanfare houdt zich koest en wordt vervangen door religieuze populaire songs .

Iedereen recht want meerdere pastoors , priesters en misdienaars komen nu naar het podium gestapt .

Ik weet niet of mijn laatste keer dat ik een mis heb bijgewoond een huwelijk of een begrafenis was maar het is toch al zeeeeer lang geleden .

We worden hier dan ook geconfronteerd met het feit dat de Filippijnen een heel katholiek land is . We doen dapper mee wanneer er moet recht gestaan worden maar op onze knieën gaan zitten ... neen dan passen we toch maar . Gelukkig wordt het ons niet kwalijk genomen .

De hitte in de zaal en de devote sacrale sfeer die er inmiddels geschapen is doet meerdere van de jonge afstuderende bezwijmen of bezwijken . Persoonlijk vermoed ik dat het niet god is die hun in trance heeft gebracht maar dat ze deze morgen vergeten hebben te ontbijten en te drinken . Gelukkig is niet enkel het leger met een delegatie aanwezig maar ook het Rode Kruis . Op een brancard worden ze afgevoerd ; Ik heb te doen met deze jonge slachtoffers . 4 jaar hard studeren en dan op het moment dat je je diploma zou krijgen moet je achter de schermen opgekalefaterd worden .

Wanneer de pastoors de sporthal verlaten hebben om naar hun kerken terug te keren doe ik teken dat Enen naar me toe moet komen . Ik geef haar mijn flesje drinken om te vermijden dat ook zij het moment suprême moet missen ...oef ...

De rector bejubelt zijn universiteit in zijn toespraak en de vice rector feliciteert de afstuderenden .

Eindelijk nu het grote moment ; het moment waar iedereen naar toe heeft geleefd . Het moment waarvoor we naar de andere kant van de wereld zijn gevlogen . De afstuderenden worden één voor één naar voor geroepen om hun diploma overhandigd te worden door de rector van de universiteit . Met onderscheiding mag juffrouw Enenfaith Racaza zich voortaan aanmelden als gediplomeerd leerkracht !!!

Haar droom is nu verwezenlijkt ! Plechtig staan we terug recht om hard te applaudisseren . Ik zie haar mama een traantje wegpinken . Zelf voel ik iets als een krop in mijn keel en mijn hart warm worden .Ik heb nooit geweten dat je dit gevoel zou kunnen hebben voor iemand in zo een vreemd land . Dat je je zo trots zou kunnen voelen voor de verdienste , het hard werken van iemand dat geen familie is .

De militaire fanfare begeleidt de opnieuw binnengemarcheerde soldaten die de nationale vlag even plechtig komen terug halen als wanneer ze ze gebracht hebben .

Wanneer ze terug buiten zijn geeft de rector het teken dat de universiteitshoedjes mogen omhoog geworpen worden het is FEEST!

Proficiat allen , maar proficiat zeker Enen !!!!!

We laten beleefd als we zijn de lokale Lotto Arena eerst leeglopen terwijl we zo veel mogelijk nieuwe universitaire bollebozen proberen te feliciteren . Misschien heb ik wel een nieuwe Einstein of de toekomstige Filippijnse president de hand gedrukt . Neen sorry , de bloemen zijn spijtig genoeg niet voor U . Die zijn voor de allerbeste nieuwe leerkracht van Cebu .

Eindelijk kan ik ze trots aan haar overhandigen met een welgemeende knuffel en 3 Belgische zoenen er bovenop . Ook de mama krijgt een knuffel , ze glundert . Hoe blij en fier kan een mama wel niet zijn .

En nu snel naar het hotel restaurant want iedereen is echt ook wel hongerig geworden . Maar eerst nog een uurtje terug met de taxi . Het verkeer op de Antwerpse of Brusselse Ring is klein bier in tegenstelling tot de dagelijkse files hier .

We hebben een speciale tafel in het restaurant . Ook Cathy (nog een Paniniwala sponsorkind) heeft zich inmiddels bij het Belgisch- Filippijns gezelschap gevoegd . Ze kwam net van school . Ook haar vriendje is er bij . Een gezellige bende inmiddels aan tafel . Er wordt lekker gegeten en een toast wordt uitgebracht op de nieuwe leerkracht .

Tijd voor wat foto's in de mooie tuin van het Montebello hotel . Het valt me op dat Ma Chona echt wel meer is dan zo maar een directrice van een school waar Enen heeft gestudeerd . Ze was tevens leerkracht en vooral psychologe , pedagoge , opvangmoeder , tante , voor Enen . Enen beschouwt haar dan ook als een extra moeder . Later bij een bezoek aan haar school maken we nog nader kennis met deze merkwaardige vrouw . Ik zou haar wat kunnen vergelijken met Moeder Teresa voor al haar kinderen , personeel en de inwoners van het dorp . Mevrouw Crevits , wanneer je een goede functiebeschrijving voor het ambt directeur van een school wil , ik weet het beste adres de school van Ma Chona op Cebu . Dus ook Ma Chona mee met Enen op de foto's , Nog iemand die ik niet mag vergeten is " de bomma " ... netjes gekleed , juweeltje om de hals . Hoe moet zij zich nu voelen ... een éénvoudig oudje uit het platteland van Cebu die op haar oude dag nog kan meemaken dat haar kleindochter afstudeert

aan de universiteit en bovendien bezocht wordt door een groepje vreemden uit België . Op de wereldbol kan ze zeker niet aanduiden waar het ligt maar het moet zeker heel ver weg zijn , enkel de maan en de sterren zijn nog verder weg . Dus bomma , poseer nu maar voor een mooie foto samen met je kleindochter . Een heel blij familie , aandoenlijk om te zien .

Hoog tijd nu om met het busje naar Enen thuis te rijden .

Onderweg houden we halt om het kot (is hier wel een correct woord) van Cathy te bezoeken . Het winkeltje van de "moemoe" , een supermarkt van 9 vierkante meter waar ze na sluitingstijd ook in kookt en zich daarna tussen de blikjes en flesjes te slapen legt , is onze volgende stopplaats . Jef Colruyt , je zou een stevige concurrente aan haar hebben . We kunnen er lacherig over doen , maar dit kranige oudje moet zich niet druk maken over zinloze bezigheidstherapie waar we onze bejaarden in onze WoonZorgCentra soms denken een plezier mee te doen . Bovendien staat er 1 woord niet in haar woordenboek ... éenzaamheid !

Elke dag heeft ze net voldoende kopers om te overleven maar haar bovendien voorzien van gratis nieuws en nieuwtjes via de gebruikelijke babbels . Wie is er arm ? De " moemoe " op Cebu in haar winkeltje of onze bejaarden in een moderne RVT waar de familie 1 keer per maand op bezoek komt ? Misschien kunnen onze universitaires er eens een doctoraatsthesis over maken

In de late namiddag arriveren we bij Enen thuis . Na het openen van een grote rode poort komen we in de tuin . Het huisje is eerder een hut van bamboe en hout . Het dak bestaat uit golfplaten die hun beste tijd gehad hebben . De nodige lekken worden momenteel gedicht door matten die er bovenop geplaatst zijn .

Binnen is het heel proper , maar duidelijk het bewijs dat er een arme hardwerkende familie woont . Slapen doen ze allen samen op een dun matrasje en als het regent ... tja dan moet het matrasje soms verhuizen om in geen douche te veranderen .

Buiten heeft de mama een verrassing . Ze heeft iets te vertellen . Ze is fier op haar dochter , maar ze wil ook iedereen die het financieel mogelijk gemaakt heeft uit het diepste van haar hart bedanken . We zijn een deel van haar familie geworden . De tranen bij de mama vloeien rijkelijk . Echte tranen van geluk .

Ook Enen heeft een woordje neergeschreven dat ze wil voorlezen . Ze heeft haar droom kunnen waarmaken . Ze droomde om ooit leerkracht te worden . Maar het zou bij een mooie droom blijven , want studeren kost geld en dat was er niet . Maar via de oproep van Rudi en van Paniniwala was die droom plots geen droom meer . Iedereen die haar met wat extra centjes ooit geholpen heeft in België zitten voor altijd in haar hart ; Staf , Diane , Eddy , Wilfried , Chris , tante Ann , nonkel Rudi en nog enkele die ik bij het schrijven van deze tekst vergeten ben . Voor mij heeft ze een extra woordje in petto , ik ben als een vader voor haar geworden waar ze altijd bij terecht kan als ze me nodig heeft . Ik ben een deel van haar hart geworden

Beste lezer , dit is geen tekst die de Nobelprijs voor literatuur zal winnen , het is wel een waar verhaal . Het is voor 1 kind een sprookje geworden . Het heeft de droom gemaakt van een kind dat nu jonge vrouw geworden is . Een jonge vrouw met een toekomst . Ik heb geen prijs gewonnen maar wel de eeuwige dankbaarheid en vriendschap van deze jonge vrouw en haar familie .

Samen met boezemvriend , studiegenoot , collega Eddy heb ik inmiddels al een nieuwe jongeling op het oog , iemand met een droom ... en wij zullen ook die droom waar maken!

Beste lezer , misschien kan ook jij een droom helpen verwezenlijken , hou het niet bij een droom maar ... doen ! Ook voor jou het zinnetje dat Enen steeds meekreeg

" YES YOU CAN ... "

Comité 00

Projets Madagascar : Françoise Cauwe
 rue du Beau-site 7 – B-5340 Gesves
fcawue@scarlet.be – tel 083/67 82 33
 Projets Pol Feyen: Jean Hendrixx
 Van Boendaelestraat 13—B-2000 Antwerpen
jean.hendrixx@telenet.be —tel. 0486/692.014
 Compte: BE22 0001 5458 3947 - BIC : BPOTBEB1

Comité 05

Parrainages Amérique Latine
 (néerlandophone)
 Contact: Marleen Lanckman
 Domeinstraat 69A –B-3010 Kessel-Lo
marleenlanckman@hotmail.com -Tel 016/355077
 Compte: BE46 0000 2467 0736 - BIC : BPOTBEB1

Comité 10

Projet Canaan (Haiti)
 Contact: Thérèse –Marie de Fays-Flipot
 Ericastraat 9 - B-2440 Geel
jean.flipot@telenet.be
 Tel. 014/59 02 80
 Compte: BE74 0004 2523 9007 BIC : BPOTBEB1

Comité 01

Parrainages Philippines (francophone)
 Projet Free Clinic Philippines
 Contact: Elisabeth Carton de Tournai
 Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
 Compte: BE58 0000 8955 8379 - BIC : BPOTBEB1

Comité 06

Parrainages Philippines professionnels
 (néerlandophone)
 Projets Brésil et Navotas-Philippines
 Contact: Mark Bolsens
 August Vermeylenlaan 14 – B-2050 Antwerpen
mark.bolsens@telenet.be – Tel. 0486/52 61 88
 Compte: BE80 0000 8577 5177 - BIC : BPOTBEB1

Comité 21

Parrainages de groupes
 Contact: Griet Cuypers – Van den Bergh
 Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
 Compte: BE50 0003 2544 6518 - BIC : BPOTBEB1

Comité 02

Parrainages professionnels Philippines &
 Pérou (francophone)
 Contact: Elisabeth Carton de Tournai
 Av. E. Godaux 28 - B-1150 Bruxelles
ecartondt@gmail.com - Tel. 02/770 06 89
 Compte: BE58 0000 6496 6859 - BIC : BPOTBEB1

Comité 07

Parrainages professionnels Pérou (néerlandophone)
 Projets Amérique Latine (excl. Brésil)
 Contact: Frans Parren
 Veldstraat 29 – B-3640 Kessenich
frans.parren@scarlet.be – Tel 0495/23 83 62
 Compte: BE45 0003 2569 6189 - BIC : BPOTBEB1

Comité 22

Projet Happy Home Kenya
 Contact: Christian Vandeplass
 Rue Fond Thirion 61 – B-1410 Waterloo
christian@vandeplass.com – Tel. 0497/52 75 42
 RCompte: BE57 9793 2610 7335 - BIC : ARSPBE22

Comité 03

Parrainages Amérique Latine
 (francophone)
 Contact: Diane Nadalini
 Avenue du Paepedelle 93—B-1160 Oudergem
dnadalini@gmail.com – Tel. 0484/ 374 301
 Compte: BE43 0001 0342 1501 - BIC : BPOTBEB1

Comité 08

Parrainages Asie
 (néerlandophone)
 Contact: Jos Cuypers
 Bergstraat 110 – B-3010 Kessel-Lo
jos.cuypers@icts.kuleuven.be – Tel. 016/25 31 13
 Compte: BE67 0001 7326 0487 - BIC : BPOTBEB1

Comité 23

Projet Aide Urgente Kenya
 Contact: Rob Tas, Diestseweg 95 - B-2440 Geel,
roberttas@hotmail.com - Tel. 014/72 00 28
 Compte: BE24 9793 2610 7638 - BIC ARSPBE22

 Projet: Akwaaba Asuadei (Ghana)
 Contact: Joke Jaspers, Oevelseweg 14 - B-2250 Olen
akwaaba.asuadei@gmail.com - Tel. 0472/366 578
 Compte: BE35 9793 2610 7537 - BIC ARSPBE22

Comité 04

Comptabilité et gestion centrale
 changements d'adresse
 Contact: Stefaan De Bondt
 Stampkotstraat 10 – B-8551 Heestert
stefaandebondt@telenet.be - Tel. 056/71 72 81
 Compte: BE56 0003 2569 6088 - BIC : BPOTBEB1

Comité 09

Sofie Daems Scholarship Program
 (Thaïlande)
 Contact: Jan en Mieke Daems
 Wissenstraat 15 – B-3200 Aarschot
janepdaems@telenet.be –Tel. 0478/720099
 Compte: BE97 0003 2603 1649 - BIC : BPOTBEB1

Président

Xavier Votron
 Rue Pont Spilet 13
 1470 Bousval
xaviervotron@hotmail.com
 tel. 0475/466.985

Siège social: Diestseweg 95—B-2440 Geel

Le formulaire de virement ci-joint peut être utilisé pour tout don, quel qu'il soit.

Si vous avez une préférence pour la destination de celui-ci, n'hésitez pas à le mentionner comme communication.

Merci!

	Handtekening(en) Signature(s) Unterschrift(en)	OVERSCHRIJVINGSOPDRACHT ORDRE DE VIREMENT ÜBERWEISUNG 003919702 01
<small>Bij invulling met de hand, één HOOFDLETTER of cijfer in zwart (of blauw) per vakje. Si complète à la main, n'indiquer qu'une seule MAJUSCULE ou un seul chiffre noir (ou bleu) par case. Beim Ausfüllen mit der Hand ein GROSSBUCHSTABE oder Zahl in schwarz (oder blau) pro Feld.</small>		
Gewenste uitvoeringsdatum in de toekomst / Date d'exécution souhaitée dans le futur / Gewünschtes Ausführungsdatum in der Zukunft		Bedrag / Montant / Betrag EUR CENT
Rekening opdrachtgever (IBAN) Compte donneur d'ordre (IBAN) Konto des Auftraggebers (IBAN)		
Naam en adres opdrachtgever Nom et adresse donneur d'ordre Name und Adresse des Auftraggebers		
Rekening begunstigde (IBAN) Compte bénéficiaire (IBAN) Konto des Begünstigten (IBAN)		
BIC begunstigde BIC bénéficiaire BIC Begünstigten		
Naam en adres begunstigde Nom et adresse bénéficiaire Name und Adresse des Begünstigten		
Mededeling Communication Mitteilung		